

serbskeho ducha a serbske wutroba, dyki wob-
kryćić serbske stowo w pismje a rěči.

Ma jednu jenuj njech chce hiće woblicé
wain ked'huosć starić, njech je mi drěw tu doobena:
Wurčić derje wai swobodny čas a studujuć piluje
woschji rěči; studujuć o nim tež - woschji by starši-
socialnu politiku. Je drěw to prašuje přitomnosć a
přichoda. Jara wobčaruj, so přemysleho dčeta dla nj-
móžech sam přikroćić k kulem tak rajmawsem
a wawsemu předmjety; kaž mijach to wotumplew.
Snadž budje mi móžno, so a kutyw prašujow hiće
dokladniš a kłubiš poróžiš sabjerac. To la tež by
njerahdžić na rěči, njerahdžić na socialnu praktiku!

A hiće nam jenučkú přistow na Was.
Wab. hodžiny lewěho leta - 27. mjerca 1907 - smy
jednotlěnj wobrauknyli, so kloweho staršeho
serbskeho studowaciji wtožiny postajić ku boh-
stowca J. Wjacstaska, so mojeho naslednika pak
w staršinstwje Serbske rěči wuwolić ku bohstowca